

slag paa mig i denne Tid. Den politiske Situation er jo meget alvorlig. Man veed aldrig, hvad Øjeblik man kan blive kaldt til Konferencer af afgørende Betydning.«

»Naa ja — skulde De blive forhindret, gaar De vist ikke tabt af saa meget,« sagde Fru Merck. »Der er ikke længer saa morsomt hos From. Det kan jo være godt nok med alle hans *Tricks*; men man kan jo ogsaa faa for meget af Hr. Bajads.«

»Tonen er vist noget vel fri hos ham?«

Fru Merck lagde Hovedet tilbage med en uciviliseret Latter, mens hun knappede en Knap i sine Handsker.

»Aa ja, saamænd! Der sker jo undertiden paa Hjemturen nogle smaa Forvekslinger mellem Parrene. Menneskene er jo ikke altid saa dydige, som de burde være.«

Hun rejste sig nu og sagde Farvel, og Jytte maatte overvinde sig til at følge hende ud i Forstuen. Da hun kom tilbage, stod Fætteren smilende midt paa Gulvet med Hænderne i Lommerne og rystede paa Hovedet.

»Hvad er hun for en Dame? I kender hende alt-saa.«

»Nej, det gør vi egentlig ikke. Men hun har en Søster i Avstralien, som engang var min Veninde. Hun kom for at bringe mig en Hilsen fra hende.«